

עֶרֶב שַׁבָּת

‘EREV ŠABBAT –
ŠABATO PASITIKIMAS
MESIJINĖJE
BENDRUOMENĖJE

Vilnius – Kaunas

2013

‘Erev Šabbat—Šabato pašitikimas mesijinėje bendruomenėje:
giesmių ir maldų, skirtų Šabato sutikimui, rinkinys.

Sudarytojas : Valerij Sergeev.

Ižanginis straipsnis —Valerij Sergeev.

Teksto skaitymo ivritu taisyklės — Letas Palmaitis.

Vertimas į ivritą ir lietuvių kalbą — Letas Palmaitis.

Eilių vertimas į lietuvių kalbą — Jolanta Tolockaitė.

Korektorius — Kastytis Tamulaitis

Norėdami įsigyti šį leidinuką arba pasikonsultuoti šventės organizavimo klausimais, kreipkitės adresu : shabbatshalomvilnius@gmail.com

TURINYS

- 4 psl – **Ižanga**
- 6 – **Lecha Dodi** (“Išeik Mylimasis!”), **Žvakių uždegimas**
- 9 – **Šalom aleichem** (“Ramybė jums!”)
- 11 – **Ešet Chajil** (“Dora žmona”)
- 12 – **Vaikų laiminimas**
- 12 – **Barechu** (“Palaiminkite!”)
- 13 – **Mesijo laiminimas**
- 14 – **Dievo šlovinimas giesmės**
- 17 – **Dienos pašventinimas**
- 19 – **Giedamas šlovinimas**
- 23 – **Šabato pašventinimas, vyno ir duonos laiminimas**
- 25 – **Džiugūs pasveikinimai**
- 25 – **Vakarienė ir bendravimas**
- 25 – **Giedami Jėšua pašlovinimai**
- 28 – **Giedama padėka**
- 29 – **Jėšua mokinių malda**
- 29 – **Paaiškinimas**
- 30 – 1 Priedas: **Dėl hebrajiško teksto skaitymo, rašybos ir transkripcijos**
- 38 – 2 Priedas: **Natos**

Ižanga

Mesijinę bendruomenę sudaro žydai, išpažįstantys Jėšūa (Jėzų) Mesijų (Kristumi) Išgelbėtoju (Išganytoju) ir laukiantys Jo antrojo atėjimo. Kartu su žydais mesijinę bendruomenę sudaro ir kitų tautų žmonės, tikintys Mesiją Jėšūa. Mesijiniai judėjai paveldi Naująją Sandorą, Jisraelio (Izraelio) Dievo sudarytą su Jo tautą per Dievo Avinėlio Jėšūa Švenčiausiojo Kraujo praliejimą.

Mesijinis sąjūdis kyla Šventajai Dvasiai atnaujinant Jisraelio Dievo Sandorą su Savo tauta: „Ateina dienos, kada sudarysiu naują sandorą su Jisraelio namais ir Judo namais“ (Jer 31:31). Ši Jeremijo pranašystė pabrėžia žydų gebėjimą vykdyti Dangiškojo Tėvo nustatytus įsakymus bei nurodymus ne iš prievartos ir ne dėl pamokymo, bet pagal širdies būseną, t.y. iš meilės Dievui: „Šitokia yra Sandora, kurią sudarysiu su Jisraelio namais, – atėjus toms dienoms, VIEŠPATIES žodis, įdiegsiu jiems Savo įstatymą, jį įrašysiu jiems į širdį. Tada Aš būsiu jų Dievas, ir jie bus mano tauta“ (Jer. 31:33).

Klusniems Jisraelio vaikams, kurių širdys per visas gyvenimo dienas yra pripildytos sabatos (šeštadienio, pagal žydų kalendorių – sekmadienio, t.y. septintos dienos) ramybės, Šabato diena yra Dievo amžiams nustatyta (plg. Mt 24:20) šventė, į kurią kviesdamas, Dangiškasis Tėvas pagerbė kiekvieną, kuris visa širdimi yra Jam atsidavęs. Per amžinų Viešpaties švenčių, kurių pirmoji yra Šabatas (Kun. 23), įstatymą ryškėja Jisraelio Dievo ryšys su Naujosios Sandoros tauta, nes būtent Naujoji Sandora ir yra amžina Dievo ir Jo tautos Sandora. Mesijo mokinių sakraliniai susirinkimai per Viešpaties šventes liudija atėjus mesijinį amžių, kurio šviesa pranašauja garbingąjį Mesijo Jėšūa, Jisraelio Karaliaus, atėjimą.

Šabato sutikimas (*'Erev Šabbāt*) yra Viešpaties šventės pradžia. Sutikimo dalyvius turi vienyti tikėjimas į Vieną Dievą, ištikimybė Jo atsiųstajam Jisraelio Mesijui Jėšūa ir klusnumas Šventajai Dvasiai. Šabato sutikimą sudaro sabatos žvakių uždegimas, kurį paprastai atlieka namų šeimininkė, vaikų laiminimas, kiti laiminimai, dienos pašventinimas, vynšakės vaisiaus bei duonos laiminimas, pasveikinimai, vakarienė giedant giesmes, dėkojimo maldos. Su tuo yra suderintas ir čia siūlomo *sēderio* (tvarkos) suskirstymas į 15 dalių.

Pagal Biblijoje numatytą dienos laiko nustatymą, kurį atspindi žydų kalendorius (juo naudojosi ir pirmoji bažnyčia), nauja diena prasideda pasirodžius pirmosioms žvaigždėms. Tai reiškia, kad ir šeštadienis (sabata) prasideda penktadienio (žydų – šeštos dienos) vakarą. Šabato sutikimas pradedamas prieš pat saulėlydį. Tam skirtinguose regionuose apskaičiuojamas sezoninis laikas.

Siūlome skaitytojams susipažinti ir praktiškai panaudoti Šabato sutikimo pavyzdį. Ši tvarka nelaikytina nei tradicine, nei privaloma. Joje galimi trumpinimai ir papildymai priklausomai nuo susirinkusiųjų dvasinės būsenos ir kitų palydinčių aplinkybių. Svarbu, kad Šventajai Dvasiai vadovaujant, būtų išlaikytas veiksmo vientisumas. Šabato susirinkimas yra tarnystė, kuri laimina Dievą bei Jo buvimą Savo tautoje, taip pat yra padėka už Mesijo Jėšūa šviesą ir Jame atrandamą ramybę.

1. Lechá Dodí — „Išėik Mylimasis!“

Šiuo himnu pasirengiame Šabato sutikimui (*qabbalàt šabbāt*). Kiekvienam Dievui ištikimajam kasdienis Šabato sutikimas yra širdies meilės Mesijui Jėšūa stebėjimo praktika. Laukdami Jo staigaus atėjimo mes patikriname savo pasirengimą Jį priimti. Tam puikiai tinka svarbiausia Šabato sutikimo giesmė „Lecha Dodi“, kurią XVI a. parašė rabinas Šlomo Halevi Alkabecas (1505–1584). Tai džiugus himnas, kuriuo garbinamas Devas ir sveikinama Šabato ramybė visai Jo kūrinija laukiant Mesijo šlovingojo atėjimo bei viso Jisraelio galutinio atpirkimo.

Lechá Dodí — Išėik Mylimasis!

לְכָה דוּדִי לְקִרְאָת פְּלָה,
פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:
שָׁמּוֹר וְזָכוֹר בְּדַבּוּר אֶחָד,
הַשְׁמִיעֵנוּ אֶל הַמִּיָּחָד:
יְיָ אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד
לְשֵׁם וּלְתַפְאֳרָת וּלְתִהְלָה:
לְכָה דוּדִי...

Išėik, Mylimasis pasitikt sužadėtinės, kad sutiktume Šabatą.

Vienu „Laikykis, atmink!“ liepimu įsakė jį mums Vienatinis Dievas. Vienas yra Viešpats ir vienas Jo Vardas. Garsinti, šlovinti ir giedoti. Išėik, Mylimasis...

Nusipurtyk, pakilk iš dulkių, apsivilk grožio rūbais, mano tauta, per Jesės sūnų Betliejietį priartėjo prie mano sielos jos išpirkimas. Išėik, Mylimasis...

Atsikelk, atsikelk, nes pasirodė tavo šviesa, kelkis, nušvisk!
 Pabusk, pabusk, kurk giesmę, Viešpaties garbė tavyje atsiskleidė.
 Išėik, Mylimasis...

l̥k̥ā dōdī liqrat kallā
 p[Ⓜ]nē šabbāt n[Ⓜ]qabb[Ⓜ]lā.
 l̥k̥ā dōdī liqrat kallā
 p[Ⓜ]nē šabbāt n[Ⓜ]qabb[Ⓜ]lā.

šāmōr w[Ⓜ]zākōr b[Ⓜ]dibbūr exād,
 hišmīl̥ānū 'ēl m[Ⓜ]juxxād.
 ʾdōnāj exād ūš[Ⓜ]mō 'exād
 l[Ⓜ]šēm ūl'tip'eret w[Ⓜ]lithillā.

l̥k̥ā dōdī, l̥k̥ā dōdī, liqrat kallā
 p[Ⓜ]nē šabbāt n[Ⓜ]qabb[Ⓜ]lā.
 l̥k̥ā dōdī liqrat kallā
 p[Ⓜ]nē šabbāt n[Ⓜ]qabb[Ⓜ]lā.

hitnaḏarī mēḏāpār qūmī,
 libšī bigdē tip'artēḏ ḏammī,
 ḏal jad ben jišsaj bēt hallaxmī
 qār[Ⓜ]bā 'ēl napšī g[Ⓜ]ālāh.

l̥k̥ā dōdī, l̥k̥ā dōdī, liqrat kallā
 p[Ⓜ]nē šabbāt n[Ⓜ]qabb[Ⓜ]lā.
 l̥k̥ā dōdī liqrat kallā
 p[Ⓜ]nē šabbāt n[Ⓜ]qabb[Ⓜ]lā.

Tik Tu, o Mūsų Viešpatie,
 Tu Vienas vertas gyriaus visų.
 Tad būk pagarbintas čionai –

Giedosim gyrių amžinai.

Mes laukiame Tavęs, o, Sužadėtini.
 Ir trokštam susitikt Tave –

Tavoji Nuotaka, Tava.
Sutikim Sabatą mes drauge.

l̥kā dōdī, l̥kā dōdī, liqrat kallā
p[Ⓜ]nē šabbāt n[Ⓜ]qabb[Ⓜ]lā.
l̥kā dōdī liqrat kallā
p[Ⓜ]nē šabbāt n[Ⓜ]qabb[Ⓜ]lā.

Šabato žvakių uždegimas.

Tradiciškai žydų šeimoje, Šabatui sutikti ant staltiese padengto stalo paruoštos dvi žvakės žvakidėse, vynas, taurė, padėklas, dvi pridengtos chalos, druska. Šeimninė uždega abi žvakes ir triskart į savo pusę apsuka rankomis ratus virš degančių liepsnų, tarsi pakviesdama Šabatą, po to sukalba malda:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
אשר קדשנו בדברך ונתן לנו את ישיע משיחנו
וצננו להיות אור לעולם:

bārūk attā 'dōnāj 'lōhē[Ⓜ]nū melek hā₂ōlām, 'šer qidd[Ⓜ]šānū
bid[Ⓜ]bārekā w[Ⓜ]nātan lānū 'et jēšū' ₂ m[Ⓜ]šixē[Ⓜ]nū, w[Ⓜ]ciwwānū
lihjōt ōr lā₂ōlām.

Palaimintas esi Viešpatie mūsų Dieve, Visatos Karaliau, pašven-
tinęs mus savo žodžiu, davęs mums Mesiją Jėšua ir liepęs mums būti
šviesa pasauliui.

Giedamoji padėkos malda:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה:

bārūk attā 'dōnāj 'lōhē^onū melek hāḷōlām, šehex^ojānū
w^oqijj^omānū w^ohiggī^oānū lazz^omān hazzæ!

Palaimintas esi Viešpatie mūsų Dieve, Visatos Karaliau, davęs
mums gyvybę, mus globojęs ir palaikęs iki pat šios akimirkos!

bārūk attā 'dōnāj
'lōhē^onū melek hāḷōlām,

2: šehex^ojānū w^oqijj^omānū
w^ohiggī^oānū lazz^omān hazzæ!

Tai Tu, išgelbėjai mus,
Tu Viešpats, atpirkėjas Tu.
Palaimintasis, Pašlovintasis,
Tik Tu teiki mums gyvenimą.

2: Tu Karalius visų,
Tu Valdovas visatos.
Viešpats Dievas esi.
Tau Šlovė!

2. Šalóm aleichèm – „Ramybė jums!“

Giedamasis palaiminimas dalyviams

שָׁלוֹם עֲלֵיכֶם, מְלֹאכֵי הַשָּׂרֵת, מְלֹאכֵי עֲלִיוֹן, מְמַלְךָ
מְלֹכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ, בָּרוּךְ הוּא:
בּוֹאֲכֶם לְשָׁלוֹם, מְלֹאכֵי הַשָּׁלוֹם, מְלֹאכֵי עֲלִיוֹן, מְמַלְךָ
מְלֹכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ, בָּרוּךְ הוּא:
בָּרְכוּנִי לְשָׁלוֹם, מְלֹאכֵי הַשָּׁלוֹם, מְלֹאכֵי עֲלִיוֹן, מְמַלְךָ
מְלֹכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ, בָּרוּךְ הוּא:
צֵאתְכֶם לְשָׁלוֹם, מְלֹאכֵי הַשָּׁלוֹם, מְלֹאכֵי עֲלִיוֹן, מְמַלְךָ
מְלֹכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ, בָּרוּךְ הוּא:

Ramybė jums, tarnystės angelai, pasiuntiniai Auščiausiojo, karalių karalių Šventojo Karaliaus, tebūnie palaimintas!

Ramybė jūsų atėjimui, ramybės angelai, pasiuntiniai Auščiausiojo, karalių valdovų Šventojo Karaliaus, tebūnie palaimintas!

Palaiminkit mane ramybei, ramybės angelai, pasiuntiniai Auščiausiojo, karalių karalių Šventojo Karaliaus, tebūnie palaimintas!

Ramybė jūsų išėjimui, ramybės angelai, pasiuntiniai Auščiausiojo, karalių karalių Šventojo Karaliaus, tebūnie palaimintas!

(giesmė)

šālōm ėlēkem, mal'akēⁱ haššārēt,
mal'akēⁱ ėljōn,
mimmelekem mal'kēⁱ hamm^olākim,
haqqādōš bārūk hū'.

bō'kem l^ošālōm, mal'akēⁱ haššālōm,
mal'akēⁱ ėljōn,
mimmelekem mal'kēⁱ hamm^olākim,
haqqādōš bārūk hū'.

bār'kūnī l^ošālōm, mal'akēⁱ haššālōm,
mal'akēⁱ ėljōn,
mimmelekem mal'kēⁱ hamm^olākim,
haqqādōš bārūk hū'.

cēt'kem l^ošālōm, mal'akēⁱ haššālōm,
mal'akēⁱ ėljōn,
mimmelekem mal'kēⁱ hamm^olākim,
haqqādōš bārūk hū'.

Skelbiame taiką angelams Dievo,
Siuntė juos Aukščiausias.
Jis Karalius, Jis Palaimintasis,
Tik Jam Vienam garbė!

Atneša taiką angelai ramybės,
 Siuntė juos Aukščiausias.
 Jis Karalius, Jis Palaimintasis,
 Tik Jam Vienam garbė!
 Linki taikos mums angelai ramybės,
 Siuntė juos Aukščiausias.
 Jis Karalius, Jis Palaimintasis,
 Tik Jam Vienam garbė!
 Taikoj palieka mus angelai ramybės,
 Siuntė juos Aukščiausias.
 Jis Karalius, Jis Palaimintasis,
 Tik Jam Vienam garbė!

3. Éšet chàjil — Dora žmona.

(Giedamoji malda: vyras laimina žmoną)

אֵשֶׁת חַיִּל מִי יִמָּצָא, מִי יִמָּצָא, מִי יִמָּצָא
 וְרַחֵק מִפְּנִינִים, וְרַחֵק מִפְּנִינִים, וְרַחֵק מִפְּנִינִים, מִכְּרָה:
 בָּטַח בָּהּ יָב בַּעֲלָהּ, יָב בַּעֲלָהּ, יָב בַּעֲלָהּ
 וְשָׁלָל, וְשָׁלָל, וְשָׁלָל, וְשָׁלָל לֹא יַחֲסֹר:

ēšet xajil mī jimcā, mī jimcā, mī jimcā,
 w^ərāxōq mipp^ənīnīm, w^ərāxōq mipp^ənīnīm, w^ərāxōq
 mipp^ənīnīm mikrah.

bāTax bāh lēb ba^ʿlah, lēb ba^ʿlah, lēb ba^ʿlah,
 w^əšālāl, w^əšālāl, w^əšālāl, w^əšālāl, w^əšālāl lō^ʿ jexsār.

Dorą žmoną kas susiras? Kas susiras? Kas susiras?

Jos kaina brangesnė už perlus,

Pasitiki ja jos vyro širdis, vyro širdis, vyro širdis,

nesumenkės, nesumenkės, nesumenkės sėkmė.

4. Vaikų palaiminimas.

Pradžioje palaiminami berniukai, paskui – mergaitės.

יְשׁוּעָה אֱלֹהִים כְּאַפְרַיִם וְכַמְנִשָּׁה:

j^ʕsīm^ʕkā 'lōhīm k^ʕ'eprajim w^ʕkim^ʕnaššæ!

Tepadaro tave Dievas panašų į Efraimą ir į Menašė!

יְשׁוּעָה אֱלֹהִים כְּשָׂרָה רִבְקָה רָחֵל וְלֵיָא:

j^ʕsīmēk 'lōhīm k^ʕśārā, ribqā, rāxēl w^ʕlē'ā!

Tepadaro tave Dievas panašią į Sarą, Rebeką, Rachele ir Lėją!

Aharono palaiminimas didelei grupei esant:

יְבָרְכֶךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יֵאָר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיַחַנֶּנֶךָ: יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו
אֵלֶיךָ וְיִשֵּׂם לְךָ שָׁלוֹם:

j^ʕbārek^ʕkā 'dōnāj w^ʕjišm^ʕrekā!

jā'er 'dōnāj pānāw ēlæ^ʕkā wīxunnekkā!

jiššā 'dōnāj pānāw ēlæ^ʕkā w^ʕjāšēm l^ʕkā šālōm!

Tepalaimina tave Viešpats ir tesaugo tave! Tenusišypso tau
Viešpats ir bus tau malonus! Tapažvelgia į tave Viešpats ir tesuteikia
tau ramybę!

5. Barechú — „Palaiminkite!“

Prasideda vakarinės tarnystės palaiminimai, kurių pirmasis yra
skiriamas Pačiam Dievui. Visi kiti palaiminimai irgi visuomet
prasideda Dievo palaiminimu (padėka Jam).

VEDANTYSIS:

בָּרְכִי אֶת יְיָ הַמְּבָרָךְ:

bār^akū 'et ˈdōnāj hamm^aḥōrāk!

Palaiminkite Viešpatį Palaimingąjį!

SUSIRINKIMAS:

ברוך יי המברך לעולם ועד:

bārūk ˈdōnāj hamm^aḥōrāk l'ǝlām wāǝed!

Palaimintas Viešpats Palaimingasis per amžių amžius!

6. Mesijo palaiminimas.

Padėkos malda Dievui Tėvui už Mesiją Jėšūa

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן לנו תהדרך
לשועה במשיח ישוע, אמן:

bārūk attā ˈdōnāj ˈlōhē^onū meleḵ hāǝlām, ˈšer nātan
lānū hadderek l'ǝjāšūā bammāšīx jēšū^a! āmēn.

Palaimintas esi Viešpatie mūsų Dieve, Visatos Karaliau, davęs
mums Išganymo Kelią – Mesiją Jėšūa! Amen.

Malda

ברוך אתה ישוע המשיח, האור של שמחת לבבינו וזרח
טהור של אביך הנצחי:

במתקרבת לשקיעה אנחנו מגידים לך תודה ומהללים
אתך בהדלקת של גרות השבת:

בֶּן־הָאֱלֹהִים שְׁנוֹתָן לָנוּ חַיִּים, בְּכָל־הַיָּמִים שְׂרָאֵי אֲתָה
 לְשִׁבַּח בְּקוֹלוֹת שְׁמִיחָה:
 הִיָּה מְכַבֵּד בְּכָל־הַבְּרִיאָה:

bārūk attā jēšū^u hammāšīx, hā'ōr šel šimxat lib^bēnū
 w^ozerax Tāhōr šel abīkā hannicxī!

b^omitqārebet lišqī^uā 'naxnū maggīdīm l^kā tōdā ūm^ohal^olīm
 ōtkā b^ohadlāqat šel nērōt haššabbāt.

ben-hā'lōhīm šennnōtēn lānū xajjīm, b^okol-hazz^omānīm
 šerā'ūj attā l^ošēbax b^oqōlōt šimxā!

h^ojē m^okubbād b^okol-habb^orī'ā!

Palaimintas esi, Mesijau Jėšūa, mūsų širdžių džiaugsmo šviesa,
 Amžinojo Tėvo Skaistusis Spindesys!

Artėdami prie saulėlydžio ir uždegdami vakaro žvakes, mes
 teikiame Tau padėką ir šlovę:

O, Dievo Sūnau! O, gyvybės Davėjau! Esi vertas per amžius būti
 garbinamas džiugiais balsais!

Būk pašlovintas visoje kūrinijoje!

7. Dievo šlovinimo giesmės.

Mí kamócha Adonáj — Kas prilygs Tau Viešpatie!

וְנִפְשֵׁי תַגִּיל בְּךָ, תְּשִׁישׁ בִּישׁוּעָתְךָ,
 כָּל עַצְמוֹתַי תֹּאמַרְנָה "מִי כָמוֹךָ אֲדֹנָי ?"
 תַּנּוּן וְרַחוּם אַתָּה, אֲרָךְ אַפִּים וְרַב חֶסֶד:
 תַּנּוּן וְרַחוּם אַתָּה, אֲרָךְ אַפִּים וְרַב חֶסֶד:

לִנְפֹשִׁי מִקֶּלֶט בָּךְ, מִחֶזֶק מִמְּנִי,
 גְּבוּרַתְךָ אֶסְפְּרָנָה: "מִי כְמוֹךָ אֶדְרֹגִי ?!"
 תַּנּוּן...

w^onapšī tāgīl b^okā, tāšīs bīšū_lātekā,
 kol ḡacmōtaj tōmarnā: “mī kāmōkā ’^adōnāj ?!”
 xannūn w^ora(x)xūm attā, ’erek appajīm w^orab xesed.
 xannūn w^ora(x)xūm attā, ’erek appajīm w^orab xesed.
 l^onapšī miqlaT b^okā, mēxāzāq mimmenī,
 g^obūrātekā ’^asapp^orennā: “mī kāmōkā ’^adōnāj ?!”
 xannūn w^ora(x)xūm attā, ’erek appajīm w^orab xesed.
 xannūn w^ora(x)xūm attā, ’erek appajīm w^orab xesed.

Visas mano vidus skelbia: „Kas prilygs Tau Viešpatie!“
 Gailestingas ir maloningas Tu esi, kantrus ir dosnus palankumo.
 Esi prieglobstis mano sielai, stiprinantis mane,
 Visagalybę Tavo skelbsiu: „Kas prilygs Tau Viešpatie!“
 Gailestingas ir ...

(Giesmė)

w^onapšī tāgīl b^okā,
 tāšīs bīšū_lātekā,
 kol ḡacmōtaj tōmarnā:
 “mī kāmōkā ’^adōnāj ?!”
 2: xannūn w^ora(x)xūm attā,
 ’erek appajīm w^orab xesed.

l^onapšī miqlaT b^okā,
 mēxāzāq mimmenī,
 g^obūrātekā ’^asapp^orennā:
 “mī kāmōkā ’^adōnāj ?!”

2: xannūn w^ora(x)xūm attā,
 ’erek appajm w^orab xesed.

Mano siela džiaugiasi
 Ir skelbia: koks Tu didis!
 Viešpats mano Tu, tik Tu
 Mane sustiprini kely.
 Nèra, nèra Tau lygių.
 Tu esi malonės, mielas Dievas!
 Nèra, nèra Tau lygių.
 Šlovinsim visi Tave per amžius.

Hódu l-Adonáj ki tóv — Šlovinkite Viešpatį nes Jis yra geras!

הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ;
 הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ;
 הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ;

hōdū ladōnāj kī Tōb, kī l^olām xasdō!
 Šlovinkite VIEŠPATĮ, nes Jis yra geras, nes Jo malonė amžina.

(Giesmė)

2: hōdū ladōnāj kī Tōb,
 kī l^olām xasdō!
 2: hōdū, hōdū, hōdū, hōdū,
 hōdū ladōnāj kī Tōb.

Dėkokime Dievui drauge:

Jo meilė mums amžina.

Dėkokime Dievui drauge:

Jo meilė amžina.

Dėkokime, dėkokime:

Jo meilė mums amžina.

Dėkokime, dėkokime:

Jo meilė ištikima.

8. Dienos kidušas – dienos pašventinimas.

Malda

אֱלֹהֵינוּ וְלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רַצְּהָ בְּמִנוּחָתָנוּ, קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ
וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, שְׂבַעֲנוּ מִטּוֹבֶיךָ וְשִׂמְחָנוּ בִּישׁוּעָתְךָ,
וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת, וְהִנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה
וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קִדְּשְׁךָ, וַיְנַוְחוּ בָּהּ יִשְׂרָאֵל, מִקֵּדְשִׁי שְׁמֶךָ:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִקֵּדְשׁ הַשַּׁבָּת:

ʿlōhē^onū weʿlōhē^o ʾabōtē^onū, rācē ḥimənūxātēnū, qaddəšēnū
bəmicwōtækā wətēn xelqēnū bətorātekā, šabbē^oenū miTTūbekā
wəšamməxēnū bīšū^oātekā, wəTahēr libbēnū ləʔobdekā beʾmet,
wəxanxīlēnū ʾadōnāj ʿlōhē(i)nū bʾah^abā ūwəracōn šabbat
qodšekā, wəjānūxū bah jisrāʾel, məqaddəšē(i) šəmekā. bārūk attā
ʾadōnāj məqaddēš haššabbāt.

Mūsų Dieve ir mūsų tėvų Dieve, tepatinka Tau mūsų ramybė.
Apšviesk mus savo įsakymais ir duok mums dalį Tavame Įstatyme.
Prisotink mus savo malonių ir pradžiuogink mus savo Išganymu.

Išvalyk mūsų širdis, kad teisingai Tau tarnautume. Dėl Tavo, Viešpatie, meilės mums ir palankumo, padovanok mums į paveldą Tavo šventąją ramybę ir tegu Jisraelio tauta suranda joje savo ramybę, pašventinančią Tavąjį Vardą. Palaimintas esi Viešpatie, kuris pašventini Sabatą!

(Giesmė)

Ba'olām hazé — Šiame amžiuje

בְּעוֹלָם הַזֶּה, בְּעוֹלָם הַזֶּה, בְּעוֹלָם הַזֶּה,
שַׁבַּת יוֹם מְנוּחָה, שַׁבַּת יוֹם מְנוּחָה:
חֲבִלֵי מְשִׁיחָה, חֲבִלֵי מְשִׁיחָה, חֲבִלֵי מְשִׁיחָה

Šiame amžiuje, šiame amžiuje, šiame amžiuje ramios dienos sabata, ramios dienos sabata. Mesijo gimimas, Mesijos gimimas, Mesijo gimimas štai ateina.

- 2: bāʾōlām hazzæ,
bāʾōlām hazzæ,
bāʾōlām hazzæ
šabbat jōm mʾnūxā,
- 4: xeblē māšīx,
xeblē māšīx,
xeblē māšīx
hinnē bā.
- 2: Tai Jis – Adonai,
Mūs Viešpats brangus,
Jis davė Šabatą,
Ilsėkis Jame, būk džiugus.
- 2: Mes Tavęs laukiam, mūsų Jėšūa,
Tu Atpirkėjas – Mašiah Adonai.
Džiaugiasi širdys, šlovina lūpos,
Tik Tavim tikim – mus saugok amžinai.

2: xēblē māšīx,
 xēblē māšīx,
 xēblē māšīx
 hinnē bā.

9. Giedamas šlovinimas.

Gīli me'ōd — Šok iš džiaugsmo!

גִּילִי מְאֹד בֵּת-צִיּוֹן, גִּילִי מְאֹד בֵּת-צִיּוֹן,
 תְּרִיעֵי בֵּת יְרוּשָׁלַיִם,
 הִנֵּה מַלְכֶּךָ יָבוֹא לָךְ, צִדִּיק וְנוֹשֵׁעַ הוּא:
 עָנִי וְרוֹכֵב עַל-חֲמֹר, וְעַל-עֵיר בֶּן-אַתְנֹת:

Šok iš džiaugsmo, šok iš džiaugsmo, Siono dukterie,
 Džiūgauk, Jeruzalės dukterie!
 Štai ateina pas tave tavo Karalius, teišus ir pergalingas,
 Romus, jojantis ant asilo, ant asilaitės jauniklio.

gīlī m^oōd bat-cijjōn,
 hārīḡī bat j^rrūšālajm,
 gīlī m^oōd bat-cijjōn,
 hārīḡī bat j^rrūšālajm,
 hinnē malkēk jābō lāk,
 caddīq w^onōšāḡ hū;
 ḡānī w^rrōkēb ḡal-x^mōr,
 w^oḡal-ḡajr ben-^ttōnōt.

Džiūgauki, garsiai švęsk,
 Krykštauki, dukterie Siono.
 Džiūgauki, garsiai švęsk,
 Krykštauki, Jeruzalės dukra.

Štai Jis išaukštintas visu,
 Karalius Nuolankusis.
 Ramybę, taiką neša mums,
 Jis galybių Viešpats Dievas.

gīlī m^o'ōd bat-cijjōn,
 hārīḡī bat j^orūšālajm,
 gīlī m^o'ōd bat-cijjōn,
 hārīḡī bat j^orūšālajm,
 hinnē malkēḡ jābō lāk,
 caddīq w^onōšāḡ hū;
 ḡānī w^orōkēb ḡal-x^amōr,
 w^oḡal-ḡajr ben-^atōnōt.

Hevénu šalom aleichem — Atėjom nešdami jums taiką!

הַבְּאֵנוּ שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם
 הַבְּאֵנוּ שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם
 הַבְּאֵנוּ שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם
 הַבְּאֵנוּ שְׁלוֹם, שְׁלוֹם, שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם

hēbēnū šālōm ḡ^alēḡkem,
 hēbēnū šālōm ḡ^alēḡkem,
 hēbēnū šālōm ḡ^alēḡkem,
 hēbēnū šālōm šālōm šālōm ḡ^alēḡkem!

Mes linkime jums laimės!
 Mes linkime jums laimės!
 Mes linkime jums laimės!
 Mes linkime jums laimės, meilės ir sėkmės.

Mes linkime jums laimės!
 Mes linkime jums laimės!
 Mes linkime jums laimės!
 Mes linkime jums laimės, meilės ir sėkmės.

Jasísu vismechú bechá — Linksminkitės ir džiūgaukite!

יְשִׁישׁוּ וַיִּשְׂמְחוּ בָּךְ כָּל מְבַקְשֶׁךָ, יְשִׁישׁוּ וַיִּשְׂמְחוּ בָּךְ כָּל
 מְבַקְשֶׁךָ,

יְשִׁישׁוּ וַיִּשְׂמְחוּ בָּךְ כָּל מְבַקְשֶׁךָ, יְשִׁישׁוּ וַיִּשְׂמְחוּ בָּךְ כָּל
 מְבַקְשֶׁךָ,

יֹאמְרוּ תָמִיד, יֹאמְרוּ תָמִיד, יֹאמְרוּ תָמִיד, יֹאמְרוּ תָמִיד,
 יִגְדֹּל אֲדֹנָי, אֲהַבִּי תְּשׁוּעָתְךָ, יִגְדֹּל אֲדֹנָי, אֲהַבִּי תְּשׁוּעָתְךָ:

Linksminkitės ir džiūgaukite visi Dievo ieškantieji! Visada sakykite, visada sakykite, visada sakykite, visada sakykite: iškilo Viešpats panorėjęs tave gelbėti, iškilo Viešpats panorėjęs tave gelbėti.

4: jāšīśū wī^ośm^xū b^kā kol m^obaq^ošekā
 jōm^rū tāmīd, jōm^rū tāmīd:

4: jigdāl ^adōnāj, ōh^awēⁱ tšū^oātekā!

4: Linksmas būki, visad džiaukis, jei tik ieškai Dievo,
 Tik per Jį tu išgelbėtas esi.

4: Atpirkėjas, Užtarėjas, Dieve, Tavęs laukiam!

Belibbí cafánti imratècha — Širdyje išsaugosiu Tavo žodi.

בְּלִבִּי צָפַנְתִּי אִמְרָתְךָ, בְּלִבִּי צָפַנְתִּי אִמְרָתְךָ
 לְמַעַן לֹא אֶחָטָא-לָךְ:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, לְמִדְּנֵי חֶקֶךָ
 בְּשִׁפְתֵי סִפְרָתִי כָל מִשְׁפָּטֵי-פִיךָ:

Širdyje išsaugosiu Tavo žodi, širdyje išsaugosiu Tavo žodi. Kad
 nenusidėčiau Tau. Palaimintas esi Viešpatie, išmokyk mane savo
 įstatymų, savo lūpomis kartosiu Tavo ištartus sprendimus!

b^olibbī cāpantī, b^olibbī cāpantī,
 'imrātekā, l^omaʕan lō^(?) 'ex^eTā lāk.
 b^olibbī cāpantī, b^olibbī cāpantī,
 'imrātekā, l^omaʕan lō^(?) 'ex^eTā lāk.
 bārūk attā ʾaḏōnāj, lamm^odēnī xuqqekā,
 biś^opātaj sippartī kōl mišp^oTēⁱ pīkā.

Tavo brangų Žodi širdyje aš saugau,
 Vengiu nuodėmės, Viešpatie Brangus!
 Tavo brangų Žodi širdyje aš saugau,
 Vengiu nuodėmės, Viešpatie Brangus Adonai.
 Palaimintas Viešpatie, įstatymų Tavo laikaus.
 Aš juos skelbsiu kur eisiu, Viešpatie mano Brangus!

b^olibbī cāpantī, b^olibbī cāpantī,
 'imrātekā, l^omaʕan lō^(?) 'ex^eTā lāk.
 b^olibbī cāpantī, b^olibbī cāpantī,
 'imrātekā, l^omaʕan lō^(?) 'ex^eTā lāk.

10. Šabato pašventinimas (kidūšas).

Skaitoma Toros ištrauka apie septintąją dieną (Berešit 2:2):

וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, מְלָאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה; וַיִּשְׁבֹּת
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, מְכַל־מְלָאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה;
וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי, וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ: כִּי בּוֹ שָׁבַת
מְכַל־מְלָאכְתּוֹ, אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

waj^{kal} 'lōhīm bajjōm hašš^{bī}lī, m^{laktō} 'šer ḡāšā.
wajjišbōt bajjōm hašš^{bī}lī mikkol-m^{laktō} 'šer ḡāšā.
waj^{bārek} 'lōhīm et-jōm hašš^{bī}lī waj^{qaddēš} ōtō. kī bō
šābat mikkol-m^{laktō}, 'šer bārā' 'lōhīm laḡśōt.

Ir Dievas užbaigė septintąją dieną darbus, kuriuos buvo daręs, ir
ilsėjosi septintąją dieną nuo visų darbų, kuriuos padaręs.

Ir palaimino Dievas septintąją dieną ir pašventino ją, nes tądien
ilsėjosi nuo visų darbų, kuriuos kurdamas darė.

Sabatos pašventinimas

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְרָצָא בָּנוּ, וְשָׁבַת קִדְּשׁוֹ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן הַנְּחִילָנוּ, זְכוּרֹן
לְמַעֲשֵׂה בִּרְאשִׁית: כִּי הוּא יוֹם תְּחִלָּה לְמִקְרָאֵי קִדְּשׁ, זְכוּר
לִיצִיאַת מִצְרַיִם: כִּי בָנוּ בְּחֶרֶת, וְאוֹתָנוּ קִדְּשָׁתָּ, מְכַל
הָעַמִּים: וְשָׁבַת קִדְּשָׁךְ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן הַנְּחִלָּתָנוּ: בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשָּׁבַת: אָמֵן:

bārūk attā dōnāj 'lōhē^{nū} meleḡ hāḡōlām, 'šer qiddēšā^{nū}
b^{micwōtāw} w^{rācā} bānū w^{šabbat} qodšō b^{'ah·bā} ūb^{rācōn}
hinxilānū, zikkārōn l^{maḡ·šē} b^{rēšīt}. kī hū jōm t^{xillā}

l^omiqrāzē qōdeš, zēker līcī'at micrajim. kī bānū bāxartā, w^o'ōtānū qiddaštā, mikkol hāzammīm. w^ošabbat qodš^okā b^o'ah^obā ūb^orācōn hinxaltānū. bārūk attā dōnāj m^oqaddēš haššabbāt. āmēn.

Palaimintas esi, Viešpatie mūsų Dieve, Visatos Karaliau, pašventinę mus savo įsakymais, parodęs mums savo malonę ir suteikęs mums paveldu savo šventąjį Šabatą Kūrimui atminti. Nes tai pirmoji šventinių susirinkimų diena ir išėjimo iš Egipto atminimas. Nes mus Tu išrinkai ir mus pašventinai pasaulyje. Palaimintas esi, Viešpatie, pašventinę Šabatą! Amen.

Dievo palaiminimas pakeliant vyną:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, בורא פרי הנפך:

bārūk attā dōnāj lōhē^onū melek hāzōlām, bōrē p^orī haggāpen. āmēn.

Palaimintas esi, Viešpatie mūsų Dieve, Visatos Karaliau, sutveriantis vynšakės vaisių. Amen.

Dievo palaiminimas pakeliant duoną:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, המוציא להם מן
הארץ: אמן:

bārūk attā dōnāj lōhē^onū melek hāzōlām, hammōcī lexem min hā'ārec. āmēn.

Palaimintas esi Viešpatie mūsų Dieve, Visatos Karaliau, išvedantis javus iš žemės. Amen.

[Šeimininkas atsiriekia savo gabaliuką nuo chalos ir užberia ant jo ir ant abiejų chalų druskos (druska atvaizduoja Šventyklos aukojimus, kurie buvo atliekami su druska), po to perduoda chalas arčiau

sėdintiems, kurie atsilaužia ir perduoda toliau su sveikinimo žodžiais. Paėmusieji pradeda vakarienę nuo chalos gabaliuko ir savo taurės vyno.]

11. Džiugūs pasisveikinimai:

שִׁבְתָּ שְׁלוֹם:

Šabbāt šālōm! – Šabato ramybė!

12. Vakarienė ir bendravimas prie stalo.

13. Giedami Jėšua pašlovinimai.

Adon Jėšua — Viešpats Jėšua

אֲדֹנָי יֵשׁוּעַ, אַתָּה כָּל-כֹּחַ נִפְלָא, לְךָ אֲנִיד תּוֹדָה, תּוֹדָה
לְךָ יֵשׁוּעַ:

אֲדֹנָי יֵשׁוּעַ, אֲנִי אוֹהֵב אוֹתְךָ, אֲדֹנָי יֵשׁוּעַ, לְךָ אֲנִיד תּוֹדָה:
אֲדֹנָי יֵשׁוּעַ, אַתָּה כָּל-כֹּחַ נִפְלָא, לְךָ אֲנִיד תּוֹדָה, תּוֹדָה
לְךָ יֵשׁוּעַ:

אֲדֹנָי יֵשׁוּעַ, אֲנִי אוֹהֵב אֶתְךָ, אֲדֹנָי יֵשׁוּעַ, לְךָ אֲנִיד תּוֹדָה:

adōn jēšū^a, attā kol-kak niplā, l^kā 'aggīd tōdā, tōdā
l^kā jēšū^a.

adōn jēšū^a, nī 'ohēb ōt^okā! adōn jēšū^a, l^kā 'aggīd
tōdā!

Viešpatie Jėšua, Tu toks nuostabus! Tau aš dėkoju, dėkoju Tau, Jėšua! Viešpatie Jėšua, aš myliu Tave! Viešpatie Jėšua, Tau aš dėkoju!

adōn jēšū^{אָדאָן יֵשׁוּעַ}, attā kol-kak niplā,
 l^{אָ}kā 'aggīd tōdā, tōdā l^{אָ}kā jēšū^{אָדאָן יֵשׁוּעַ}.
 adōn jēšū^{אָדאָן יֵשׁוּעַ}, nī 'ōhēb ōt^{אָ}kā!
 adōn jēšū^{אָדאָן יֵשׁוּעַ}, l^{אָ}kā 'aggīd tōdā!

Jēšua, Viešpats Tu,
 Tu Dievas Nuostabus!
 Dėkosiu Tau Vienam.
 Tik Tau, Jēšua, giedu.

Ješua, Viešpats Tu,
 Kaip myliu aš Tave!
 Tik Tau, Ješua, aš sakau:
 Dekoju Tau.

adōn jēšū^{אָדאָן יֵשׁוּעַ}, attā kol-kak niplā,
 l^{אָ}kā 'aggīd tōdā, tōdā l^{אָ}kā jēšū^{אָדאָן יֵשׁוּעַ}.
 adōn jēšū^{אָדאָן יֵשׁוּעַ}, nī 'ōhēb ōt^{אָ}kā!
 adōn jēšū^{אָדאָן יֵשׁוּעַ}, l^{אָ}kā 'aggīd tōdā!

Jēšua

יֵשׁוּעַ, יֵשׁוּעַ
 אַתָּה מוֹשִׁיעַ לְנַפְשִׁי יֵשׁוּעַ:
 יֵשׁוּעַ, יֵשׁוּעַ
 יֵשׁוּעַ הָאֱלֹהִים הַצָּלוּב וְהַקָּם מִן הַמָּוֶת:
 יֵשׁוּעַ שְׂמֵךְ כָּמוֹ דָּבָשׁ:
 מִים חַיִּים הוּא רוּיָח הַקָּדֹשׁ שְׁלֹךְ:
 וְאַמְרָתְךָ כְּאוֹר בַּחֲשָׁח:
 יֵשׁוּעַ אֲנִי אוֹהֵב אֶתְךָ:

jēšū^aġ, jēšū^aġ,
 attā mōšī^ġ l^anapšī, jēšū^aġ !
 jēšū^aġ, jēšū^aġ,
 jēšū^aġ, hā'lohīm haccālū^b w^ahaqqām min hammētīm,
 jēšū^aġ, šimkā k^mō d^bāš,
 maj^m xajjīm hū rū^x haqqōdeš šell^akā !
 w^a'imrat^akā k^a'ōr ba(x)xōšex.
 jēšū^aġ, nī 'ōhēb ōt^akā !

(Jėšūa, Jėšūa! Tu esi mano sielos Gelbėtojas, Jėšūa! Jėšūa, Jėšūa, Dievas nukryžiuotas ir prisikėles, Jėšūa! Jėšūa, Tavo vardas kaip medus, Gyvasis vanduo – Tavo Šventoji Dvasia, Ir Tavo žodis kaip šviesa tamsoje. Jėšūa, aš myliu Tave.)

Jėšūa, Jėšūa. Jis Šventas ir Pateptas, Jėšūa.
 Jėšūa, Jėšūa – Prikeltas išaukštintas, Jėšūa.
 Švelniai taria lūpos vardą Jo,
 Dvasia Jo – gaivinantis vanduo.
 Jo žodis – manam kely tiesa.
 Jėšua, aš myliu, myliu Tave.
 Jėšūa, Jėšūa. Jis Šventas ir Pateptas, Jėšūa.
 Jėšūa, Jėšūa – Prikeltas išaukštintas, Jėšūa.

Malda dėl ateisiančio Viešpaties

וְהָרִוּחַ וְהַכֶּלֶה אֲמָרִים בָּא וְהַשְׁמַע יֵאמַר בָּא וְהַצִּמָּא יְבוֹא
 וְהַתְּפִיץ יִקַּח מִיָּם חַיִּים תָּנִים:

w^ahārū^x w^ahakkallā 'ōm^rīm bō^(?) w^ahaššōmē^aġ jōmar bō^(?)
 w^ahaccāmē jābō w^ahexāpēc jiqqax maj^m xajjīm xinnām.

Ir Dvasia, ir Sužadėtinė sako: „Ateik!“ Ir kas girdi, pasako: „Ateik!“ Ir kas trokšta, teateina, ir kas nori, tesisemia dovanai gyvybės vandens.

Maldingas Viešpaties Jėšūa pašlovinimas

יְשִׁישׁוּ וַיִּשְׁמְחוּ בְךָ כָּל מְבַקְשֶׁךָ יֵאמְרוּ תִמְיֵד יְגִדְלֵ אֲדָנִי:

jāšīśū wī^ośm^exū b^ekā kol m^ebaq^ešekā, jōm^erū tāmīd
jigdāl ^adōnāj!

Linksminkitės ir džiūgaukite visi Dievo ieškantieji, visada sakykite: “Didis yra Viešpats!”

14. Giedama padėka.

צֹר מִשְׁלֹ אָכְלָנוּ בָּרְכוּ אֱמוּנֵי:

שְׁבַעְנוּ וְהוֹתַרְנוּ כְּדָבָר יי:

Uola, iš kurios valgėme, palaiminkite tvirtumus!

Prisisotinome ir dar palikome pagal Viešpaties žodį.

cūr miššellō ^ak^ualnū

bār^ekū ^emūnaj,

šāba^unū w^ehōtarnū

kid^ebar ^adōnāj.

šāba^unū w^ehōtarnū

kid^ebar ^adōnāj.

Dėkojam, Mūsų Viešpatie,

Koks Geras Tu esi!

Tiktai Tu Pilnatvę suteikei.

Šlovinam, Adonai, Adonai.

Tiktai Tu Pilnatvę suteikei.

Šlovinam, Adonai!

15. Jėšua mokinių malda.

אָבינו שְׁפָשְׁפִים יִתְקַדֵּשׁ שְׁמֶךָ, תָּבֵא מַלְכוּתְךָ יֵעָשֶׂה רְצוֹנְךָ
כְּאֲשֶׁר בְּשָׂמִים גַּם בְּאֶרֶץ: אֶת-לֶחֶם חֲקֵנוּ תֵן-לָנוּ הַיּוֹם:
וּסְלַח-לָנוּ אֶת-הַבּוֹתֵינוּ כְּאֲשֶׁר סָלַחְנוּ גַם-אֲנַחְנוּ לְחַיֵּינוּ:
וְאַל-תִּבְיָאֵנוּ לַיְדֵי נִסְיוֹן כִּי אִם-תִּחְלָצֵנוּ מִן-הָרָע, כִּי לָךְ
הַמַּמְלָכָה וְהַגְבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת לְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים, אָמֵן:

abīnū šebaššāmajim jitqaddaš š'mekā, tābō malkūtekā
jēḡāśæ r'cōn'kā ka'šer baššāmajim gam bā'ārec. Et-lexem
xuqqēnū ten-lānū hajjōm, ūs'lax lānū 'et-xōḇōtēnū ka'šer
sālaxnū gam-'naxnū l'xajjāḇēnū, w'al-t'ḇī'ēnū līdē nissājōn
kī 'im-t'xall'cēnū min-hārāḡ. kī l'ka hammamlākā
w'hagg'ḥūrā w'hattip'eret l'ḡōl'mē ḡōlāmīm. āmēn.

Mūsų Tėve, Kuris esi Danguje, teesie šventas Tavo vardas, teateinie Tavo karalystė, teįvyksta Tavo valia kaip Danguje, taip Žemėje. Kasdienės mūsų duonos duok mums šiandien ir atleisk mums mūsų kaltes kaip atleidome ir mes mūsų kaltininkams. Ir nevesk mūsų į pagundą, bet gelbėk mus nuo pikto. Nes Tavo yra karalystė, ir galia, ir šlovė per amžių amžius. Amen.

Paaiškinimas:

Skaitmenys posmo (giesmės eilutės) pradžioje
reiškia posmų (eilučių) pakartojimo skaičių.

*Linkime jums džiugaus Šabato:
telaimina jus Viešpats Jėšua
ir teįtvirtina jūsų širdis šventoje Savo ramybėje!*

Dėl hebrajiško teksto skaitymo, rašybos ir transkripcijos.

Dabartinis ivritas yra netekęs daugelio esminių semitiškų bruožų. Norint teisingai suvokti Apreiškimą, reikia gerai mokėti būtent senovės hebrajų kalbą, kurią ir laikome šventa.

Hebrajiškai rašoma iš dešinės į kairę vadinamu kvadratinio (aramėjišku) raštu.

Kvadratinis raštas neskiria didžiųjų ir mažųjų raidžių, todėl ir transkribuojant visi žodžiai rašomi vienodai (ar jie būtų bendriniai, ar tikriniai, ar net šventi).

Kvadratinis raštas susideda iš 27 raidžių ir 34 grafemų – mat penkios raidės turi po dvi formas priklausomai nuo pozicijos, ar jos yra žodžio gale, ar ne (plg., pvz., graikų sigma). Be to, galima kalbėti, kad raidžių yra 28 ir 33 grafemos, nes raidės „sinas“ ir „šinas“ skiriasi tik vienu tašku viršuje, dedamu arba kairėje, arba dešinėje, bet įprastoje spaudoje to taško dažniausiai nebūna, kaip ir įbalsinimo (vokalizacijos) ženklų. Semitų kalbose šaknys yra abstraktybės – susideda iš priebalsių, o tai atspindi ir semitų priebalsinės abėcėlės, kurios žymi tik priebalsius (dvi iš jų dar pavartojamos kaip pagalbinės ilgiesiems balsiams „ō“ bei „ū“ žymėti). Žodžiai sudaromi įterpiant balsius, tačiau žodis negali prasidėti nei balsiu, nei dviem priebalsiais (dabartinis ivritas šito nepaiso). Norint perteikti balsius, vartojami specialūs vokalizacijos ženklai, tačiau šitaip įbalsinami tik vadovėliai ir sakraliniai tekstai.

Pozicinio (prieš *i*, *e*) priebalsių minkštinimo nėra, nors Rusijos žydai, be abejo, šitaip taria.

Priebalses *betas*, *gimelis*, *daletas*, *kafas*, *pė* ir *tavas* transkribuoju čia dvejopai: jei nėra padvigubintos (žodžio viduryje ar gale) ir neina prieš balsį (arba junginyje po žodžio, kuris baigiasi balsiu), jos rašomos su pabraukimu, o tai atitinka ne sprogstamąjį (plg. b, k, p) bet pučiamąjį (trinamąjį) tarimą (plg. v, ch, f). Kadangi šių raidžių tarimas priklauso nuo visiškai aiškos pozicijos, pučiamojo varianto galima ir visai nežymėti. Mokymo tikslais tačiau žymima.

Kirčiuotas balses rašau juodu šriftu, ilgas – brūkšneliu virš raidės, o supertrumpas – pakeltai.

א [ʔālep] (sen. semitų „jautis“, skaičius „1“), *ālefas* – perteikia gerklinį duslųjį sprogstamąjį priebalsį [ʔ], kuris netiriamas po balsio prieš priebalsį ir absoliučiaime žodžio gale (dar vėlyvojoje Biblijos kalboje išnyko pailginęs prieš einantį trumpąjį balsį). Panašus yra žodžio pradžios balsio pradinis priegarsis vokiečių kalboje (*Knack-laut*). Semitų alefas skiria reikšmės (sudaro morfemas, yra fonema), bet nepaisomas dabartiniame ivrite; kaip ir *ainas* (žr. toliau), praktiškai svarbus neleidžiant kaimyninių skiemenų balsiams susilieti į dvibalsį (semitų kalbose dybalsių nėra). Transkribuojamas į dešinę išlenktu apostrofo ženklu. Čia visur žymiu tik padėtyje tarp balsių.

ב [bē] („namas“, skaičius „2“), *bētas* – perteikia abilūpinį skardųjį sprogstamąjį priebalsį [b] (visada su tašku viduje – „dagešū“ בּ) ir trinamąjį lūpinį dantinį [v] (ב be „dagešo“), priklausomai nuo pozicijos žodyje.

ג [gimmel] („kupranugaris“, „3“), *gimelis* – liežuvio vidurinis gomurinis skardusis sprogstamasis priebalsis [g] (rašyba be *dagešo* ar su *dagešu* ג, גּ – trinamasis ג tarimas išnyko gana seniai).

ד [dālet] („durys“, „4“), *dāletas* – alveolinis liežuvio priešakinis skardusis sprogstamasis priebalsis [d] (דּ, ד, trinamasis tarpdantinis ד tarimas išnykęs).

ה [hē] („5“), *hē* – gerklinis skardusis trinamasis priebalsis [h].

ו [vāv] („kuolas“, „6“), *vāvas* – lūpinis dantinis skardusis trinamasis priebalsis [v].

ז [zajin] („kaplys“, „7“), *záinas* – liežuvio priešakinis dantinis skardusis trinamasis priebalsis [z].

ח [xēt] („aptvara“, „8“), *chētas* – ryklinis duslusis trinamasis priebalsis, mokslinėje transkripcijoje žymimas [h] su tašku apačioje.

Dabartiniame ivrite chetas tariamas kaip rusų *x*, tačiau tikras ryklinis tarimas yra semitiškesnis ir gražesnis, plg. atitinkmo priebalsio tarimą arabų žodyje *Muhàmmad*. Šitaip chetą ištaria tik sefardai (vad. „Maroko“ žydai) arabų kalbai gimininguose žodžiuose.

𐤔 [Tēt] („pintinė“, „9“), *tètas* – abiejų liežuvio šonų įtemptas („emfatinis“) duslusis sprogstamasis priebalsis, mokslinėje transkripcijoje žymims [t] su tašku apačioje. Kadangi ivritas neskiria didžiųjų ir mažųjų raidžių, dėl paprastumo žymiu chetą didžiąja raide [T], atskiriant jį nuo neemfatinio *tāvo* (žr. gale). Dabartiniame ivrite tai įprastas rusų *m* [t], o teisingai taria nebent sefardai.

י [jōd] („ranka“, „10“), *jòdas* – liežuvio vidurinis gomurinis skardusis pusbalsis [j].

כ, ך [kāp] („delnas“, „20“), *kāfas* – liežuvio vidurinis gomurinis duslusis priebalsis, priklausomai nuo pozicijos – arba sprogstamasis [k] (כ), arba trinamasis [x] (ך) (raidės „ilgasis“ variantas skirtas žodžio galui).

ל [lāmed] („kerdžiaus lazda“, „30“), *lāmedas* – liežuvio šoninis alveolinis minkštasis pusbalsis [l].

מ, ם [mēm] („vanduo“, „40“), *mēmas* – abilūpinis pusbalsis [m] (uždaras raidės variantas skirtas žodžio galui).

נ, ן [nūn] („žuvis“, „50“), *nūnas* – dantinis liežuvio priešakinis pusbalsis [n] (raidės „ilgasis“ variantas skirtas žodžio galui).

ס [sāmek] („atrama“, „60“), *sāmechas* – dantinis liežuvio priešakinis duslusis trinamasis švilpiamasis (sargusis) priebalsis [s].

ע [‘ājīn] („akis“, „70“), *áinas* – ryklinis skardusis sprogstamasis priebalsis, žymimas į kairę išlenktu apverstu apostrofu [‘] (šiam leidinyje – ʿ), atitinka arabų priebalsį žodyje (*as-salāmu*) *‘alaykum*. Dabartiniame ivrite niekas iš Europos žydų neįstengia ir nenori jo visai tarti. Teisingai jį ištaria tik sefardai arabų kalbai gimininguose žodžiuose.

ב, פ [pē] („burna“, „80“), pē – arba duslusis abilūpinis sprogstamasis [p] (פ), arba duslusis dantinis lūpinis trinamasis priebalsis [f] (פ, פ), priklausomai nuo pozicijos (raidės „ilgasis“ variantas skirtas žodžio galui).

צ, ק [cadē] („pėdsakas“, „90“), cadē – liežuvio priešakinis dantinis sprogstamasis-trinamasis priebalsis [c] ([ts]), istoriškai emfatinis (raidės „ilgasis“ variantas skirtas žodžio galui).

ק [qōp] („ausele (kilpa)“, „100“), kōfas – gilus gomurinis liežuvio užpakalinis įtemptas (emfatinis) sprogstamasis priebalsis [q] (mokslinėje transkripcijoje, kaip ir kiti emfatiniai priebalsiai, dar žymimas [k] su tašku apačioje). Atitinka arabų [q] žodyje *qur'ān* „Koranas“. Šitaip dabartiniame Izraelyje taria tik sefardai, o hebrajiškai pramokę Europos žydai taria jiems įprastą [k].

ר [rēš] („galva“, „200“), rēšas – gerklinis pusbalsis [r].

ש [šīn] („dantys“, „300“), šīnas – dantinis liežuvio priešakinis duslusis trinamasis senovinis sargusis-žvarbusis priebalsis [š]. Vėlesniais laikais pradėjo sutapti su ס [s], todėl norint išvengti parašymu samecho raide buvo sumanyta rašyti siną su tašku kairėje, o šiną – dešinėje. Dabartinis tarimas nesiskiria nuo samecho.

Transkribuoju [š] tik transliteracijos (žodžio atpažinimo) tikslu.

ש [šīn] („dantys“, „300“), šīnas – dantinis liežuvio priešakinis duslusis trinamasis žvarbusis priebalsis [š]. Dėl švilpiamųjų priebalsių artumo (plg. istoriją su žodžiu *šibbolet* „varpa“ ir *šibbolet* „srovė“ tarimu Teisėjų 12 : 5–6) senovėje vartota tik viena raidė (panašiai yra ir arabų kalboje, nors tarimas priešingas).

ת [tāv] („ženklas“, „400“), tāvas – alveolinis liežuvio priešakinis skardusis trinamasis priebalsis [t] (ת ת) (trinamasis tarpdantinis ת tarimas išnykęs).

Dabartinėje kalboje vartojami įprasti arabiški skaitmenys, rašomi iš kairės į dešinę. Tačiau žydams skirtuose sakraliniuose tekstuose

skaičiai rašomi tik raidėmis. Hebrajiška matų sistema yra dešimtainė, todėl skaitmeninės raidžių reikšmės iki *jodo* yra vienetai, o nuo *jodo* iki *kofo* – dešimtys. Vienetai pridedami prie dešimčių iš kairės. Sistema „lūžta“ pirmojoje dešimtyje parašant skaičius „15“ ir „16“, nes iš kairės pridedant prie *jodo* (10) *hè* (5) arba *vavq* (6) išeina uždrausto tarti Dievo Vardo trumpinys. Todėl pirmojoje dešimtyje, rašant „15“, vietoj *jodo* vartojamas *tetas* (9), prie kurio iš kairės pridedamas *vavas* (6), o rašant „16“, prie to paties *teto* (9) pridedamas *zainas* (7). Suprantama, toliau skaičiavimas „atsigauna“ ir „17“ rašoma pridedant prie *jodo* (10) iš kairės vėl tą patį *zainq* (7).

Tekstui įbalsinti vartojama vad. Tiberiados vokalizacija – *niqqūd* „taškovimas“, t.y. ženkliai, kurie dedami pirma parašius priebalsę, vieni virš jos, o kiti po ja. Be šių „taškų“ (mot. gim. dgs. *n^oquddōt*, vns. *n^oquddā*) esama ir kantiliacijos „akcentų“ (vyr. gim. dgs. *Ta “mīm*) tekstą giedant. Skaitymui svarbu tik *niqqūd*.

Skirtingai nuo dabartinio ivrito, Pirmosios (Saliamono) Šventyklos laikų (X/IX–VI/V a.) kalba skyrė ilgus bei trumpus balsius, o Antrosios Šventyklos kalba ir vėliau – dar ir ultratrumpus balsius.

Biblijos kalboje 5 trumpieji ir 5 ilgieji balsiai *a, ā, e, ē, i, ī, o, ō, u, ū*.

Ultratrumpieji (juos rašau pakeltai) atsiranda arba atitinkamiems balsiams poziciškai silpnėjant dėl kirčio poslinkių – kokybė gali būti išlaikyta („sudurtiniai *šva*“) ir neišlaikyta (paprastasis ištariamasis *šva*), – arba palengvinant žodžio galo ryklinių *cheto* ir *aino* tarimą po kirčiuoto ilgojo balsio, kai tarp jų ir šio balsio pasirodo vad. „prigriebtasis *a*“ (plg. ultratrumpąjį *a*, įterptą žodžiuose *mašīx* „Mesijas“ po ilgojo *ī* ir *jēšū^a* „JHS“ po ilgojo *ō*). Tada „prigriebtasis *a*“ rašomas įprasto *pātacho nekudà* ne prieš chetą ar ainą, bet po jų, o tai gali suklaidinti (galima apsirikti paskaitant „*mašīxa*“).

Pateikiu *sāmecho* raidės įbalsinimą (*nikùdq*), trumpieji:

ס [sa], *nekudà* apačioje vad. [patax], – *pātachas* „atvėrimas“ – a

ס [se], *nekudot* apačioje vadinasi [s^gōl], – *segōlis* – e

ס [si], *nekuda* apačioje vadinasi [xiriq], – *chirikas* – i

ס [so], *nekuda* apačioje vadinasi [qāmec xaTūp], – *kāmecas chatūfas* „pagriebtasis kamecas“ – o

ס [su], *nekudot* apačioje vadinasi [qubbūc], *kubūcas* – u

Kamecas chatūfas gali būti tik nekirčiuotame uždaramame skiemenyje.

Ilgieji:

ס [sā], *nekuda* apačioje vadinasi [qāmec], – *kāmecas* – ā

ס [sē], *nekudot* apačioje vadinasi [cerē], – *cerē* – ē

ס [sī], *nekuda* apačioje + pagalbinis neskaitomas vavas irgi vadinasi [xiriq], – *chirikas* – ī

ס, ס [sō], *nekuda* viršuje arba neskaitomo vavo su ja pridėjimas vadinasi [xōlem], – *chōlemas* – ō

ס, ס [sū], *nekudot* apačioje arba vavo su *nekuda* viduje pridėjimas vadinasi [qubbūc], *kubūcas* – ū

Kamecu tad žymimi skirtingi garsai: uždaramame nekirčiuotame skiemenyje – trumpasis o (סָרָבָן qorbān), bet atvirame skiemenyje, uždaramame kirčiuotame arba vienskiemenio žodžio uždaramame skiemenyje – ilgasis ā (סָלֹם šālōm, שַׁבָּת šabbāt, לָךְ lāk).

Su retomis išimtimis ilgasis ī žymimas pridedant prie priebalsės su chireku pagalbinį neskaitomą jodą.

Ilgasis ō atvirame skiemenyje gali būti žymimas arba tik cholemu virš raidės kairėje, arba pridedant prie raidės pagalbinį neskaitomą vavą su cholemu (רָצֹן rācōn, רְצֹנֹ r'cōnō).

Ilgasis ū atvirame skiemenyje gali būti žymimas tuo pačiu kubucu, kaip ir trumpas u uždaramame skiemenyje, bet atvirajame

tinkamiau, o uždara jame kirčiuotame būtina žymėti jį vavu su tašku viduryje (apie dagešą žr. toliau).

Ultratrumpieji balsiai žymimi šiomis *nekudot*:

◌ֶ [s^ə], šie vertikalūs nekudot vadinasi [š^əvā] – šva, kuris dažniausiai pasirodo gramatinėse formose redukuojant kirčio netekusį pirmąjį žodžio balsį. Šis šva yra ištariamasis ir žymimas apversta raide *ə*, o tai atitinka neaiškų ultratrumpą garsą su *e* arba *i* atspalviu priklausomai nuo pozicijos. Dabartiniame Izraelyje jis arba visai netiriamas, arba (daug rečiau, kartais be jokios sistemos) tariamas kaip paprastas *e*. Pvz., žodis בְּרִית „sandora“ tariamas ne b^ərīt, o „brit“, nors nė vienoje autentiškoje semitų kalboje žodis negali prasidėti dviem priebalsiais.

Rašyboje nėra papildomų raidžių „sudurtiniams šva“ žymėti, t.y. tiems, kurie išlaiko redukuoto balsio kokybę. Todėl visus šiuos ištariamus šva („sudurtiniais“ jie vadinami dėl kombinuotų *nekudot*) transkribuoją atitinkamomis pekeltomis raidėmis.

◌ֶ [s^a], ši „sudurtinio šva“ kombinacija vadinasi [xatep patax], *chàtef pātachas* – ultratrumpas *a*

◌ֶ [s^ə], ši „sudurtinio šva“ kombinacija vadinasi [xatep qamec], *chàtef kāmecas* – ultratrumpas *o*

◌ֶ [se], ši „sudurtinio šva“ kombinacija vadinasi [xatep s^əgol], *chàtef segòlis* – ultratrumpas *e*

Nesudurtinis šva, vad. „nejudantis“, vartojamas ir žymint apskritai balsio po viduryje žodžio esančio priebalsio nebuvimą (žodžio gale tam jokio ženklo nereikia), t.y. rodo, kad priebalsis uždaro skiemenį: יִצְחָק jicxāq, יָרְדֵּן jardēn. Tam tikrais atvejais gerklinis priebalsis akustiškai negali uždaryti skiemens ir reikalauja pagalbinio balsio – tuomet pasirodo „sudurtinis šva“, priderintas prie prieš einančio balsio kokybės: יַעֲקֹב ja^aqōb. Šitoks šva yra „judantis“ (žr. toliau).

Priebalsiams padvigubinti (be *alefo*, *hè*, *cheto*, *aino* ir *rešo*, kurie nedvigubinami) raidės viduje dedamas taškas, vad. דָּגֶשׁ [dāgēš], *dagēšas*. Kaip minėta, jis vartojamas ir visiškai kitokiu tikslu – *beto*, *gimelio*, *daleto*, *kafo*, *pè* ir *tavo* sprogstamajam tarimui žymėti. Padvigubinimui pademonstruoti tinka trinamojo–sprogstamojo tarimo atžvilgiu neutralūs atvejai – pvz., akivaizdus yra zaino padvigubinimas žodyje חַזְזָן *xazzān* „kantorius“.

Suprantama, kai priebalsis uždaro skiemenį, o kitas skiemuo prasideda priebalsiais *b*, *k*, *p*, pastarieji tariami kaip sprogstamieji (plg. לִדְבֹק *lidbōq* „prilipti“). Bet štai kas atsitinka, pvz., su veiksmazodžiu לִכְתֹּב *liktoḥ* „rašyti“ perfekto daugiskaitos 3-jame asmenyje „rašo, parašė“: כָּתְבוּ *kātḇū*. Dagešo bete nebuvimas signalizuoja, kad skiemuo neuždarytas! Tai reiškia, kad čia ne „nejudantis šva“, bet ištariamasis „judantis šva“, atsiradęs dėl beveik visiškos vidurinio balsio redukcijos. Tokiais atvejais mokomojoje literatūroje ir Tanache po prieš einančia įbalsinta raide dar dedamas „apynasris“ (arba „kamanos“) – מֵתֵג meteg, *mètegas*, žymintis antrinę kirtį, nes hebrajų kirtis (ne vad. „segoliniuose“ vardazodžiuose ir kt.) dažniausiai yra paskutiniajame skiemenyje: כָּתְבוּ (šiuo atveju įbalsintame mokomajame tekste pagrindinis kirtis gali būti pažymėtas siauru ženkleliu *olè* < virš paskutinės raidės כָּתְבוּ, o Tanache eilutės pirmosios pusės gale prieš pauzę po paskutiniąją raidę tam dedamas specialus kantiliacinis ženklas *etnāchas*: כְּתִיבָהּ).

Įdomus yra analogiško „judančio šva“ pasirodymas panašioje pozicijoje, bet po balsio netenkančio padvigubinto (dagešu žymimo) priebalsio: נִקְבְּלָהּ „pasitikime!“ *nḳabbʿla*. Čia metegą galima dėti po kofu parodant antrinę *a* balsio kirtį prieš padvigubintą *bb*: נִקְבְּלָהּ . Taigi nustatyti, kur yra „judantis šva“, padeda tiek laukiamo dagešo *beto*, *kafo* ir *pè* raidėse nebuvimas antrojo skiemens pradžioje, tiek metegas prieš šva po raide be dagešo arba su padvigubinimo dagešu.

Natos

Lecha Dodi

Am Dm

Am E7 Am Dm G E7

4

8 1. 2. Am E7 Am F G C

F G C F G C A7

14

Dm E7 Am

18

11

Šalom Aleichem

Em

7 H Am/C H7 Am/C H7

13 Am D7 G H7 Em

20 H Am/C

26 H7 Am/C H7 Am H7 Em

BeNafši

Cm Fm B6 G7 Cm Gm Cm G7

Cm Fm B6 G7 Cm B6 Cm Fm B6

E6 Cm Fm Fm Cm Cm

1. 2.

Hodu l-Adonaj

D A7 G A7

6 D G D A7 D A

G D A7 D A G

D A7 D

BaOlam Haze

Em H7 Em H7 Em

Am Em H7 Em Em

H7

Em

Em H7 Em

Am Em D D7 G Em

31₈

Am Em

35₈

H7 Em

38₈

This musical score is for guitar, spanning measures 31 to 38. It is written in treble clef with a key signature of one sharp (F#). The score is divided into three systems, each starting with a measure number and a subscript '8' indicating an eighth-note pulse. The first system (measures 31-34) features a melody with eighth and quarter notes, and a chord progression of Am, Em, D, D7, G, and Em. The second system (measures 35-37) continues the melody with eighth-note patterns and includes chords H7 and Em. The third system (measure 38) shows a melody of eighth notes leading to a final chord, with a double bar line and repeat dots at the end.

Gili Meod

Hevenu Šalom Alechem

Musical score for 'Hevenu Šalom Alechem' in G major, 4/4 time. The score consists of three staves, each starting with a measure rest of 8 measures.

Staff 1: Measures 1-4. Chords: Dm (measures 2-3), Gm (measures 4-5).

Staff 2: Measures 5-8. Chords: A7 (measures 6-7), Dm (measures 7-8), A7 (measures 8-9).

Staff 3: Measures 9-12. Chord: Dm (measures 10-11).

Jasisu

8 Dm A7

4 8 Dm Dm

8 A7

11 8 Dm Dm

4 Cm G7 Cm B6

8

The first staff of music is in treble clef with a key signature of one flat (Bb). It contains two measures of music. The first measure is marked with a '1' and a bracket, and the second measure is marked with a '2' and a bracket. The notes are: 1. Bb4, A4, G4, F4, E4, D4. 2. D4, C4, Bb3, A3, G3, F3. The staff is numbered 4 at the beginning and 8 at the end.

8

Šabbat Šalom

Dm Gm Dm Gm Dm Gm A7

 Dm B6 C F B6 E7 A7

Adon Jēšūa

F Gm C F Dm

6 8

Gm A7 Dm F

10 8

Gm C F Dm Gm

15 8

A7 Dm Dm

1. 2.

Jēšūa

F Am B6 F C B6 F C B6 Gm

7 8

F C7 F F B6

8

F B6 F

11 8

B6 Dm B6 C7

14 8

Cur Mišelo

Am E F

5 E Dm Am

8 E Dm

11 E